

Tang: Jeg foreslaaer et Antal af 5 Medlemmer.

J. Christensen: Jeg foreslaaer, at Udvalget maa komme til at bestaae af 7 Medlemmer.

Det fattes da under Afstemning, om Udvalget skulde bestaae af 5 Medlemmer, hvilket vedtoges med 26 Stemmer mod 5. Herved bortfaldt det modsaaende Forslag.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver dernæst at foretage „Udkast til Lov om Dannelsen af Landvæsen- og Dyerlandvæsen-Commissioner m. v.“*). Sagen er til 1ste Behandling.

Lehmann: Da Landvæsencommissionernes Niemed, som netop er at have en hensigtsmæssigt organiseret særegen Domstol, væsentligst er baseret paa, at Eksonnet skal afgives paa Stedet, anseer jeg det for i høj Grad ønskeligt, at den ved Lovudkastet er indrettet paa en saadan Maade, at Niemedet kan opfyldes, og det er derfor i Realiteten kun meget Lidet, jeg har at bemærke. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at ved Landvæsencommissionen, i hvilken jeg rigtignok havde tænkt mig, at man vilde benytte Underdommeren tilligemed to Landvæsencommissairer, men hvor jeg seer, at man har foretrukket at have tre Landvæsencommissairer — det er let at see, hvad der taler for hver af disse Organisationsmaader, — er det forbeholdt eventuelt at kunne tilkalde et, som det hedder, særligt sagkyndigt Medlem, og ved § 3 er det udtrykkeligt bestemt, at i Dyerlandvæsencommissionen skal der altid være „en technisk sagkyndig Mand“. Dette forekommer mig ikke at være rigtigt. Det er ganske vist ønskeligt, at de Vedkommende bestode den størst mulige Indsigt i de Sager, de skulle paakjende; men det forekommer mig, at man ikke ogsaa kan betegne eller betragte Noget som særlig sagkyndig. Det er Noget, som i sin Anvendelse har meget forskjellig Betydning ved de forskjel-

lige Sager. Det er heller ikke muligt at give en Definition paa, hvad der skal forstaaes ved „technisk sagkyndig“ i den Forstand; det vil rette sig efter den Sag, hvorefter der handles. Der er uden Tvivl nærmest tænkt paa Kendskab til Landmaaling, Draining, Engvanding, og deslige Forhold; men i saa Fald vil Forholdet stille sig saaledes, at Indenrigsministeriet, hvor der findes Personer, der ere særligt sagkyndige i det Slags Sager, kan udnævne dem til Landvæsencommissairer. Det vil dog blive aldeles nødvendigt ifølge denne Lov at udnævne et ikke ringe Antal af nye Landvæsencommissairer; thi det er jo en Selvefølge, at naar en Sag indankes til Dyerlandvæsencommissionen, ville de tre, der have deeltaget i den tidligere Forhandling, ikke kunne deeltage i den nye. I Veile Amt — jeg beder om Forlæbelse, at jeg atter tager dette som Exempel. — vil det saaledes ikke være muligt at faae baade en Landvæsencommission og en Dyerlandvæsencommission sammensat, thi der er i det hele kun 6 Landvæsencommissairer for Dieblikket, og der udfordres 7 for at tilveiebringe det nødvendige Personale. Det vil altsaa blive nødvendigt at udnævne flere, og der foreligger da den simple Udvei, at hvor man har Personer, der ifølge deres Næringsvei eller paa anden Maade, ved Skrifter eller ved Foretagender paa egen Regning have lagt for Dagen, at de have særegne Kundskaber i den Retning, som man har havt for Die ved det vage Udtryk „technisk“, der udnævner man saadanne til Landvæsencommissairer og benytter dem i alle Sager, med Hensyn til hvilke de have særlig Kundskab. Det, jeg alt har bemærket, indeholder forøvrigt Motivet til, at der næppe er tilstrækkelig Grund til at lade Indenrigsministeren særligt udpege de fire, der skulle deeltage i Sagens Paakjendelse i anden Instants. Efterat 3 allerede have paakjendt Sagen i første Instants, og naar det maa forudsættes, at der af Landvæsencommissairer er flere, der ikke kunne anvendes i den paagældende Sag, Nogle fordi de boe for langt borte fra Aastedet, Andre paa Grund af deres høie Alder eller fordi de ikke kunne være kjendte med Spørgsmaalet, saa vil det snarere træffe, at det er ønskeligt at finde 4, end at man virke-

*) Udkastet findes i Anhang A.